

Els tres porquets 2.0

Hi havia una vegada tres porquets que eren germans i que vivien molt feliços en un entorn familiar de classe mitjana estructurat de forma canònica.

Com que tots tres eren de tarannà inquiet, tant bon punt van ser majors d'edat van marxar a conèixer món, i així van estar durant uns anys, fins que van decidir tornar al lloc del que havien sortit per arrelar i qui sap si establir les seves pròpies famílies. Com que la cultura del seu país era mediterrània i bastant conservadora per allò de la caseta i l'hortet, van decidir fer cadascun una casa.

Resulta que el germà gran havia après a construir durant els anys 90 i només tenia al cap el formigó i l'acer, així que va fer una casa amb estructura de lloses massisses i panells pesants de façana: el pes propi de la casa era el 90% de tota la càrrega que es podia esperar per la casa. En la seva construcció havia emprat 900.000 Mega Joules i un total de 420 tones de materials. Excepte l'aigua, cap d'ells provinent de recursos renovables, dels quals ni un sol kilo era reciclable sense grans dificultats i noves despeses d'energia. Cal dir que la inèrcia tèrmica i l'aïllament acústic que havia aconseguit eren notables.

El germà mitjà, per la seva banda, sempre havia esta molt interessat pels materials d'origen vegetal, i feia temps que havia decidit que el dia que ell construís la seva pròpia casa, explotaria aquest interès. Així, va fer-se una casa amb panells de fusta contralaminada, que a més de fer d'estructura li servien de tancament i de divisòries interiors. La despesa energètica per construir la casa va ser de 360.000 MJ, i va necessitar un total de 140 tones de material, el 50% de les quals provenien de recursos renovables, la majoria dels quals eren plantacions sostenibles certificades. Per resoldre el tema de la inèrcia tèrmica, va haver d'aconseguir uns aïllants tèrmics que funcionaven prou bé però que van resultar bastant cars. Val a dir que la casa en la seva globalitat era menys resistent a ventades o bufades que la de formigó que havia construït el seu germà.

I el porquet petit, que sempre estava obert a conèixer i experimentar noves coses, va fer una casa d'allò més innovadora. A través de diverses xarxes socials professionals va contactar amb gent d'arreu del món que estaven experimentant amb materials derivats de materials vegetals i orgànics, amb prestacions que si bé encara eren experimentals, sobrepassaven a les habituals en els que s'acostumaven a emprar.

Va utilitzar panells de composite mixte provinents en un 95% de residus de la indústria de mobles local, els quals feien d'estructura portant i de tancament, igual que en la casa del germà mitjà, però amb molta millor inèrcia tèrmica gràcies a un sistema de cel.les d'aire ocluit i molt més resistents en virtut de les fibres vegetals orientades que hom hi havia afegit en la seva composició. Els panells estaven units amb un sistema de tirants de cables de fibra d'alta resistència que donava al conjunt unes prestacions notables a les ventades, molt freqüents a la zona.

El recobriment exterior en les façanes era d'un teixit fotovoltaic que li permetia no només assolir tot el consum energètic de la casa, sinó que també en venia els excedents a les companyies de subministre. La coberta la va fer vegetal, per tal d'augmentar la inèrcia i l'aïllament tèrmic, a més de posar una horta ecològica que cuidava amb molt de gust.

El consum total energètic en la construcció de la casa del porquet petit va ser de 120.000 MJ, i va necessitar 70 Tones de material per enllestir la casa.

D'aquesta manera, els tres porquets van començar la seva nova vida emancipada.

Resulta que per aquelles contrades hi vivia un llop que era funcionari de la Unió Europea, i es dedicava a inspeccionar habitatges per comprovar que complissin amb les exigències mediambientals que eren obligatòries d'ençà de la darrera cimera internacional per tal de cercar aturadors al canvi climàtic i al consum de recursos limitats.

El llop va trobar-se primer la casa del germà gran. Va demanar-li l'informe final d'obra, on hom hi explicava els resultats d'energia, recursos i materials emprats en la construcció, i no va tenir més remei que esbufegar i posar-li una multa per delictes ecològic, a més de treure-li sis punts al carnet de ciutadà responsable.

Després va anar a casa del segon germà, el qual també li va haver de mostrar els certificats de la construcció, i va rebre una multa menor, però no es lliurà de perdre tres punts en el seu carnet, prèvia bufada del llop.

Quan el llop va arribar a la casa del germà petit, i després d'inspeccionar els certificats, va haver de felicitar-lo per com havia dissenyat i construït la casa, i com que tenia bons contactes a l'alt comissionat per assumptes mediambientals, va fer que el germà petit dels tres porquets anés a Brussel·les a explicar als parlamentaris, sota una cúpula d'estalactites multicolors, com, pensant una mica i amb prou ganes, es podien fer bé les coses per afavorir al medi ambient.

Setembre 2010